

Revista copiilor care Îl iubesc pe Domnul Isus

SAMSI

An IV, Nr. 7 (42), Iulie 2000

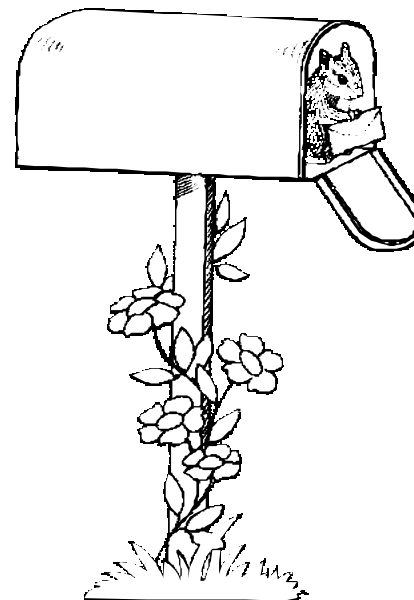
“Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă.” 1 Samuel 3:10

CUPRINS:

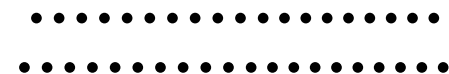
În vacanță cu Samy.....	3
Poezia mea	4-5
Să studiem Biblia	6
Jocuri	7
Experiența mea	8
Povestiri	9-13
Din tainele naturii	14
Rebus	15-16
Surpriza revistei	17-18

Așteptăm scrisorile și
abonamentele voastre
pe adresa:

✉ *Lucian Mihăilescu*
C.P.27, O.P.3
Plobozia, jud. Ialomița
cod 8400

Prețurile abonamentelor pe 2000 sunt:
- 3 luni = 18000 - 6 luni = 36000
- 9 luni = 54000 - 12 luni = 72000

*Achitarea abonamentelor
se face prin mandat poștal.*

Tel. 043/230830 Alina Mihăilescu

E-mail: alina@intercer.ro

WEB: <http://www.intercer.ro>

ACEASTĂ REVISTĂ ESTE O PUBLICAȚIE INTERNĂ
NON-PROFIT A COPIILOR CREȘTINI A.Z.Ș.

Dragii mei prieteni,

Iată-ne ajunși în luna iulie, frumoasa lună a vacanțelor de neuitat!

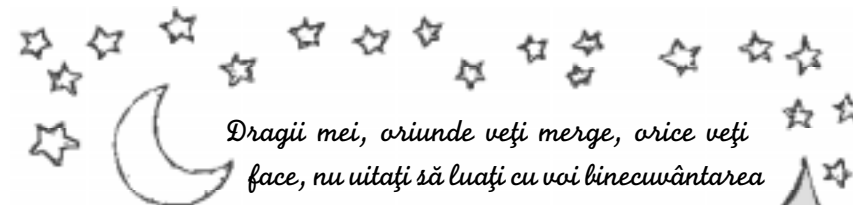
La munte, la mare sau la bunici, oriunde ați pleca bucuria să vă însoțească. Cu câtă nerăbdare vă faceți bagajele?!...

Voi cei care plecați la munte v-ați umplut rucsacul cu tot ce trebuie?

Care este primul lucru pe care îl veți lua cu voi? Pă fie cortul, hainele, lanterna sau poate jocul preferat...Nu? Pă fie culegerea de matematică?, nu, nici aceasta?...Atunci cred că știu: Biblia!

Mă bucur să știu că o iubiți și nu o uitați, că o studiați și o gustați precum pâinea vieții. Aceasta și este: Pâinea Vieții pentru toți cei care o ascultă.

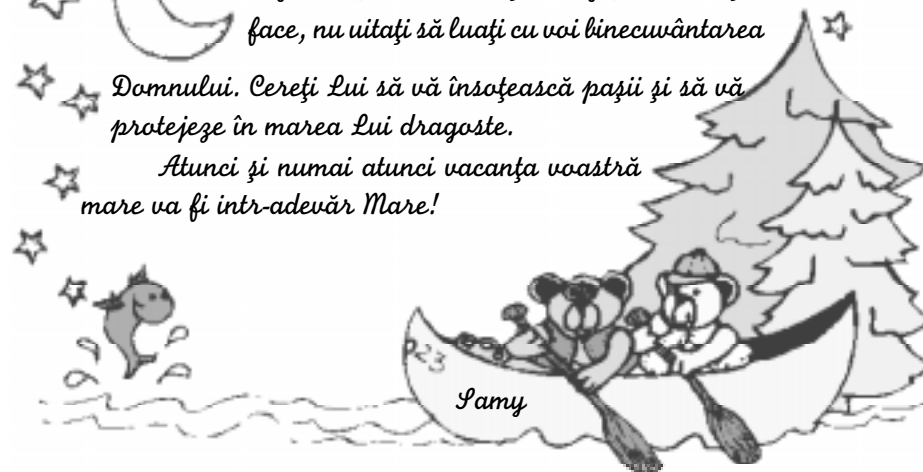
Dar voi, cei care veți merge la mare? Pă fie deajuns mingea de apă sau ochelarii de soare, hainele sau termosul? Sigur nu! Voi nu veți uita nicidecum să luați cu voi Biblia și lecțiunea. Cei care merg la bunici pot spune: "Dragă Pamy, noi ne vom lua și cartea de imnuri. Ne place așa de mult să cântăm!"

Dragii mei, oriunde veți merge, orice veți face, nu uitați să luați cu voi binecuvântarea

Domnului. Cereți Lui să vă însoțească pașii și să vă protejeze în marea Lui dragoste.

Atunci și numai atunci vacanța voastră mare va fi într-adevăr Mare!

Poezia mea

Psalm

Când mi-e greu pe drumul strâmt,
 Eu ascult al Pău Cuvânt.
 El mi-e candelă și scut,
 Pretutindenii pe pământ.
 Domnul e Păstorul meu
 Eu sunt mielușelul Pău.
 La pășune mă conduce,
 Chiar când trecem pe la cruce.
 Eu îi voi sluji cu zel,
 Regelui Emanuel.

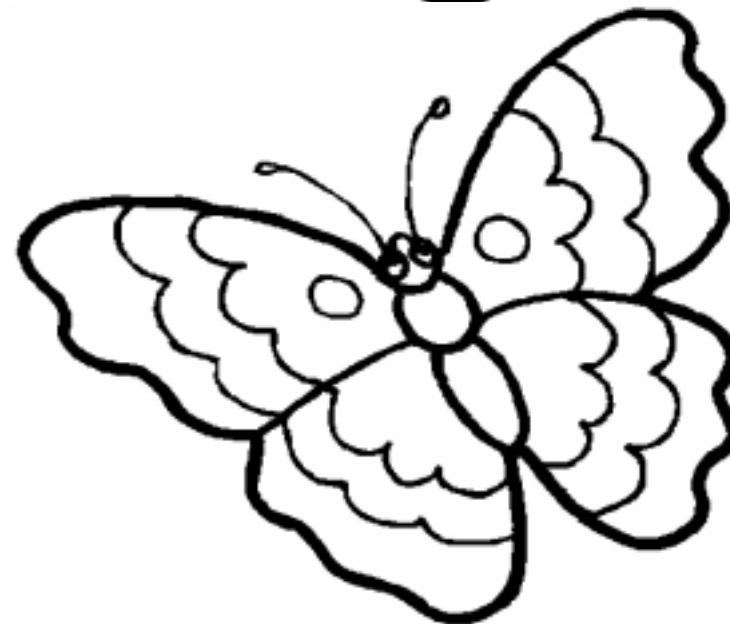
de Alina Crăciun, 11 ani, Slobozia

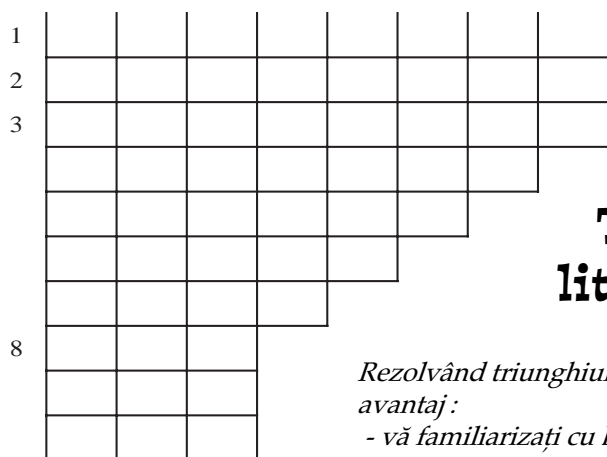
Surpriza revistei

Colorați și decupați!

REBUSREBUS***

Triunghi litera "L"

Rezolvând triunghiul aveți un triplu avantaj:

- vă familiarizați cu Biblia;
- învățați expresii biblice;
- pătrundeți în tainele dicționarului biblic.

Orizontal :

- 1) Nevasta proorocului Osea (Osea 1:6). Semnificația numelui : "Fără îndurare, Nu este milă".
- 2) Provincie romană în Asia Mică (Fapte 14:6): "Ținutul lupului, Țara soarelui .
- 3) Vechi oraș în Asia Mică (Una din cele șapte biserici din Apocalips) (Col. 2:1; 4:13-16).
- 4) Cetate-stat în Canaan (Ios. 12:18). Semnificația numelui : "Crăpături în pământ".
- 5) Persoană amintită în Prov. 31:1-4. Numele însemnând "Bucuria lui Dumnezeu".
- 6) Cetate canaanită (Ios. 19:33). Semnificația numelui : "Loc greu de ajuns, închizătură".
- 7) Un israelit (1 Cr. 4:21). Numele lui înseamnă : "Înainte! Progres".
- 8) Cetate canaanită care a primit mai târziu numele de Betel (Gen. 28:19; Jud. 1:26). Numele ei însemnând : "Scufundare, Separare".
- 9) Un ținut amintit în Isaia 6:19; Un fiu al lui Sem (1 Cr. 1:17). Numele înseamnă "Procreere, Naștere, Născut, Urmașii".
- 10) Un oraș în ținutul seminției lui Beniamin (Neem. 11:35). Semnificația numelui : "Orașul nașterii".

de Jercan D. Alexandru, pastor, Fetești

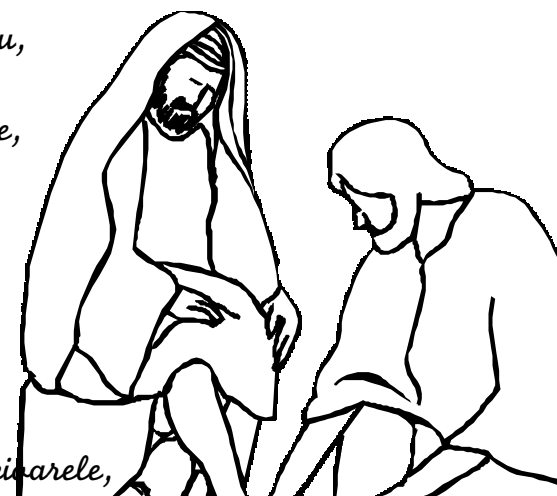

Actul umilinței

Într-o zi Isus s-a ncins cu un ștergar,
Apoi a luat un lighean,
Înainte ucenicilor umil s-a plecat,
Și astfel pe picioare i-a spălat.

Când a ajuns la Petru,
Acesta L-a oprit,
A spus să nu îl spele,
Că nu e cuvenit.

Dar Domnul i-a zis:
"Dacă nu-ți spăl picioarele,
Nu vei fi mântuit."
Atunci Petru să-L asculte s-a grăbit.

Când actul umilinței s-a ncheiat,
Isus ne-a dat un exemplu de neuitat.
La rândul nostru la fel să slujim,
Dacă spunem că Îl iubim.

de Dobre Roxana, 12 ani, Slobozia

Cortul Întâlnirii

TEST - GRILĂ NR.17

- 1) Cine a "proiectat" Cortul Întâlnirii?
a) Dumnezeu; b) Moise;
c) poporul Israel.
- 2) Când urma să fie întins locașul Cortului Întâlnirii?
a) în întâia zi din prima lună a anului
b) la jumătatea lunii spicelor;
c) în prima zi din luna spicelor.
- 3) Câte încăperi cuprindea Cortul Întâlnirii?
a) una singură; b) două încăperi;
c) trei încăperi.
- 4) Cum se numea cea mai importantă încăpere a Cortului?
a) Sfânta; b) Preasfânta;
c) Sfânta Sfintelor.
- 5) Ce obiecte se aflau în prima încăpere a Cortului?
a) masa pâinilor pentru punerea înainte; b) sfeșnicul de aur;
c) altarul arderilor de tot.
- 6) Ce obiecte se aflau în ultima încăpere a Cortului?
a) altarul tămâierii; b) chivotul de aur; c) sfeșnicul de aur.
- 7) Ce obiecte se aflau în curtea Cortului Întâlnirii?
a) altarul arderilor de tot;
b) ligheanul de aramă;
c) masa pâinilor punerii înainte.
- 8) Ce obiecte a pus Moise în chivot la început?
a) cele două table cu legea divină;
b) toiagul lui Aron; c) mană.
- 9) Prin ce anume erau despărțite încăperile Cortului?
a) printr-o ușă;
b) printr-un altar;
c) printr-o perdea deosebită.
- 10) Care a fost primul obiect pe care Moise l-a așezat în cort?
a) altarul de aur;
b) sfeșnicul de aur;
c) masa pâinilor.

Indicații:

Rezolvați testul de mai sus, bifând răspunsul sau răspunsurile corecte. Atenție! Pot exista și întrebări capcană. Studiați cu atenție capitolul 40 din Exodul, înainte de a trece la rezolvarea grilei.

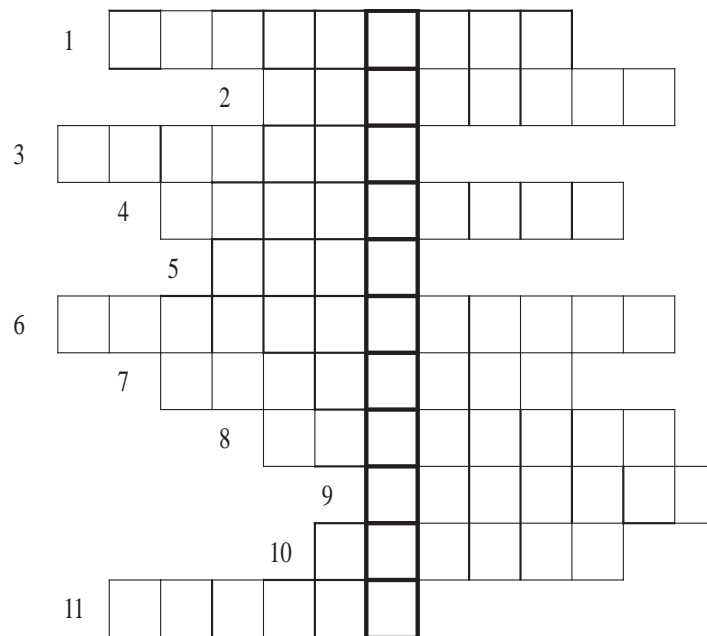
(Răspunsurile corecte le puteți afla în numărul următor al revistei).

Răspunsurile corecte la testul nr. XVI din Iunie :

Exodul 25-33

2) C	6) C
3) capcană (Dumnezeu)	7) A
4) C	8) -
5) B	9) A,C
	10) A

REBUSREBUS***

Completează jocul folosind definițiile următoare și vei descoperi pe coloana marcată cine a fost numit de Ioan Botezătorul "Mielul care ridică păcatul lumii".

- 1) Jertfa zilnică de dimineața și seara la care participa tot poporul.
2) ...animalelor de jertfă nu trebuia mâncată, ci se ardea pe altar.
3) așezat între altarul de aramă și intrarea în cort.
4) cel ce trebuia să jertfească animalul pentru vină.
5) animalul de jertfă trebuia să fie fără..., după cum Isus avea să fie fără păcat.
6) condiția iertării păcatelor.
7) era curățit o dată pe an de păcatele transferate asupra sa prin jertfă.
8) pe poalele veșmântului, anunțau sonor pe cei de afară că Marele preot este în viață în Sfânta Sfintelor.
9) intrarea în curtea Sanctuarului era spre ...
10) locul izgonirii țapului pe capul căruia se așezau simbolic toate păcatele săvârșite într-un an.
11) era numit țapul pentru....

joc oferit de IRINA TONCU, din cartea sa - "Stă scris", București

Cum să faci pescărușii să-și ia zborul

de James&Priscilla Tucker

"Cel rău, fuge fără să fie urmărit." (Proverbe 28:1)

Uneori, pentru a identifica specia unui anumit pescăruș sau a unui stol de pescăruși aflați la distanță, observatorul pasionat trebuie să-i facă să-și ia zborul, pentru a vedea felul cum zboară. Dacă pescărușii sunt la o distanță la care se simt în siguranță, nu se vor ridica în zbor așa de ușor. Numai foamea sau primejdia reală poate să-i urnească din loc.

Dar dacă vrei ca acei pescăruși din depărtare să-și ia zborul, trebuie să te apropii până într-un punct de unde ei să te poată vedea, să stai drept în picioare și cu fața îndreptată spre ei. Apoi, trebuie să-ți întinzi brațele lateral și să începi să "dai din aripi" încet, în sus și în jos. Se pare că nu contează cât de departe sunt pescărușii. De obicei nu e nevoie decât de un scurt răstimp ca să vezi rezultatul. Rând pe rând, un pescăruș după altul, și în cele din urmă tot stolul, se ridică în zbor.

Ai putea fi tentat să crezi că mișcarea sau zgomotul sunt cele care îi conturbă. Ei bine, poți să verifici. Încearcă să sari, să bați din palme, să strigi - și pescărușii vor rămânea pe loc. Claxonează sau trântește ușile mașinii, lor tot nu le va păsa. Dacă însă ridici și cobori brațele întinse ca o pasăre care își ia zborul, ei resimt acest lucru ca pe un semnal de alarmă și instinctul le spune să zboare. Nici un alt zgomot sau mișcare nu au vreo semnificație pentru ei.

Atunci când încercăm să ascundem timp de ani de zile, lucruri de care ne rușine că le-am comis, de obicei nutrim teama că cineva va descoperi trecutul nostru. Nu suntem capabili să ne relaxăm niciodată ci stăm totdeauna în alertă, gata de fugă la orice mică sperietură. Și până la urmă știm că păcatele noastre ne vor ajunge din urmă (Numeri 32,23). Cu mult timp în urmă, Salvatorul nostru ne-a dat remediul pentru astfel de simțăminte : *"Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiurire"* (1 Ioan 1,9). În lumea noastră există pericole reale și e bine să le recunoaștem. Dar ca și creștini ierțați, noi nu trebuie să fim în permanentă speriați, gata de fugă.

JOCURIJOCURI**

Aflați cuvintele după semnificația cifrelor :

1=A 2=Ă 3=I 4=T 5=O 6=D 7=Z 8=F 9=U 10=Â
11=L 12=Ț 13=C 14=N 15=Ș 16=S 17=V 18=E 19=M
20=P 21=B 22=G 23=R 24=Î

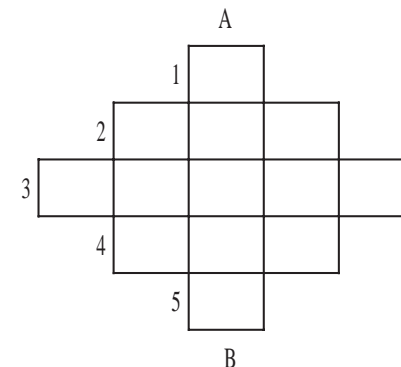
8 3 3 14 6 13 2 1 4 10 4 6 18 19 9 11 4 1 3 9 21 3 4
6 9 19 14 18 7 18 9 11 9 19 18 1 13 2 1 6 1 4 20 18
16 3 14 22 9 23 9 11 11 9 3 8 3 9 20 18 14 4 23 9 13 1
5 23 3 13 3 14 18 13 23 18 6 18 24 14 18 11 16 2 19 9
20 3 1 23 2 13 2 16 2 13 21 2 17 3 1 12 1
17 18 15 14 3 13 2

de Avramuş Benjamin Gabriel, Drobeta Turnu Severin

Pe verticala A-B veți afla numele tatălui lui Isus:

1. Prima literă a cuvântului Irod.
2. A trecut prin multe greutăți.
3. Cel care a murit pentru noi.
4. O carte Biblică.
5. Prima literă a cuvântului faraon.

de Alexandra Mihăilescu, 9 ani, Slobozia

Experiența mea...

Caisele ispititoare

Vă plac caisele? Mie da, însă am învățat că uneori această plăcere ar putea costa destul de mult.

Într-o zi am ieșit să mă joc cu prietenii mei, afară. În fața scării alăturate a blocului în care locuiesc se află un cais, cu niște caise mari și frumoase. Toți copiii vroiau să se urce în acel cais. Dar era o problemă ... administratorul scării! El este un om aspru căruia nu îi plac copiii și nici nu le permite să guste din fructele caisului.

Când am văzut că nimeni nu avea curajul să se urce în cais, însă poșteau la caise, eu m-am ambiționat și am spus în gândul meu : "Am să mă urc și am să înving teama, pe care ceilalți copii o au."

Am urcat prima creangă apoi a doua creangă, iar pe a treia creangă erau o mulțime de caise mari și frumoase. Nu am rezistat ispitei și am luat câteva caise și le-am dat copiilor care erau jos.

Deodată, copiii au început să se agite. Administratorul blocului tocmai venea!...Să vă mai spun ce-a fost în sufletul meu atunci? Cred că înțelegeți și voi senzația aceea de temă și regret că ai făcut ceva nepermis și mare dorință de a ieși cât mai repede din acea situație! De m-ar fi văzut acel om acolo în copac, nu știu ce ar fi urmat.

Tot ce știu este că m-am rugat rușinată lui Isus pentru ajutor. I-am promis că nu voi mai asculta niciodată glasul poștei.

Administratorul a trecut mai departe fără să mă vadă unde eram. Cu câtă bucurie am coborât din copac!

Pot să vă spun că am mers în camera mea și am mulțumit cum se cuvine Domnului pentru protecție. Din ziua aceea, de câte ori vedeam caise aveam o mare rețineră să mă ating de ele.

Cred că înțelegeți de ce!

de Ileana Nicolae, 12 ani, Slobozia

Dar Iacov, căci așa se numea băiatul, adăugă:

- O să vină vremea când, după părerea mea, a coborî dealul va fi cel mai greu lucru din toate.

- Acum, spuse Creștina, vrei să luați o îmbucătură, ca să vă îndulciți gura cât ședeți aici să vă odihniți? Am o rodie pe care mi-a dat-o Tălmăcitorul când am plecat din casa lui; mi-a dat și o bucată de fagure de miere și o băutură întăritoare. După ce au mâncat, călăuza Suflet-Mare le-a spus: "E timpul să ne pregătim de plecare!"

Se ridicară să plece. Au mers apoi mai departe până ce au început să se zărească leii. Suflet-Mare era însă tare și nu se temea de ei. El scoase sabia ca să apere pe însoțitorii săi. Atunci apărură stăpânul leilor. Numele aceluia om era Fiorosul și era din neamul uriașilor. El îi întrebă cu asprime ce caută acolo.

- Femeile și copiii merg spre cer și acesta este drumul pe care trebuie să meargă, spuse Suflet Mare.

- Nu-i drumul lor și nici nu vor merge pe el pentru că nu le voi permite eu. Leii mei vă vor mânca pe toți dacă îndrăzniți să nu mă ascultați. Plecați mai repede până nu e prea târziu!...

La drept vorbind, din pricina leilor și a uriașului, drumul acesta fusese străbătut de foarte puțini drumeți și pe el crescuse iarba.

- Deși drumul e aproape părăsit și călătorii apucă pe căi lăturalnice, noi vom îndrăzni, răspunse cu îndrăzneală Creștina.

Auzind acestea, Fiorosul se înfurie la culme. Dar Suflet-Mare se năpusti asupra lui și-l izbi cu sabia, silindu-l să se dea înapoi. Fiorosul strigă speriat:

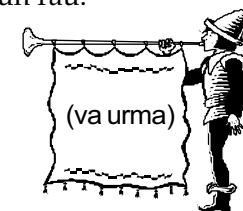
- Vrei să mă ucizi chiar pe pământul meu?

- Ne aflăm pe drumul Împăratului, nu pe al tău, dar tu ai pus stăpânire cu forța pe el! Totuși femeile și copiii aceștia, cu toate că sunt slabi, vor merge înainte în ciuda leilor tăi!, spuse Suflet Mare în timp ce lupta vitejește.

Îi dădu o lovitură și-l făcu să cadă în genunchi; apoi, cu încă o lovitură îi tăie un braț. Atunci uriașul se prăbuși la pământ cu un strigăt înfiorător. Leii erau legați în lanțuri și nu puteau face nici un rău. Fiorosul, fiind acum mort, Suflet-Mare spuse călătorilor:

- Veniți acum, urmați-mă, leii nu vă vor face niciun rău.

Grupul peregrinilor își urmă drumul plini de recunoștință pentru protecția de care aveau parte. Cu toții știau că aceasta nu fusese decât una din multele încercări prin care trebuiau să treacă până vor ajunge în Cetate.

The giant and Mr. Giantheart
adaptare după John Bunyan

INTÂMPLĂRILE PELERINULUI ÎN CĂLĂTORIA SA

Dealul Greutăților și
confruntarea cu Fioresul

(Episodul 29)

Peregrinii își continuară drumul până ajuseră la poalele Dealului Greutăților, unde bunul prieten Suflet Mare, avu iarăși prilejul să le povestească ce s-a întâmplat atunci când Creștinul a trecut pe acolo. Îi duse mai întâi la izvor.

- Iată, spuse el, acesta este izvorul din care a băut Creștinul înainte de a sui dealul. Apoi le-a arătat cele două căi lăturalnice de la poalele dealului, unde se pierduseră Tipicarul și Fătarnicul.

- Acestea sunt cărări primejdioase, le spuse el. Doi inși și-au găsit aici moartea când a trecut Creștinul. Cu toate că drumurile acestea după cum vedeți au fost închise cu lanțuri, cu pari și un șanț adânc, totuși se mai găsesc unii cărora le place mai degrabă să încerce pe aici decât să se ostenească să urce dealul.

Porniră să urce dealul. Ajunși în vârful dealului se așezară toți sub umbră căci le era cald de se topeau. Îndurare spuse:

- Cât de dulce este odihna pentru cei ce trudesc și cât de bun este Domnul călătorilor spre cer, că se îngrijește de odihnă pentru ei! Despre acest umbrar am auzit multe. Să ne ferim însă ca nu cumva să dormim aici, căci, după cum am auzit, somnul l-a costat scump pe bietul Creștin.

Suflet-Mare îi întrebă pe băieți:

- Cum merge, dragii mei? Ce gândiți acum despre calea spre cer?

- Domnule, răspunse cel mai mic, aproape mi se tăiasă răsuflarea. Acum îmi aduc aminte ce mi-a spus mama, că drumul spre cer este ca și cum te-ai sui pe o scară, pe când spre iad este ca și cum ai coborî un deal; dar mie îmi place mai bine să mă sui spre viață, decât să cobor dealul spre moarte.

- O veche zicală spune : " E ușor să cobori dealul", spuse Îndurare.

Băiatul fără nume

de Arthur Maxwell

Vă puteți închipui să se nască un copil , într-o casă, și nimeni să nu aibă un nume pregătit pentru el? Eu nu pot. Deobicei, îndată ce se știe că se așteaptă un copil mic într-o casă, toți încep să-i aleagă numele - unul pentru băiat și altul pentru cazul că ar fi fetiță. Să nu se pregătească nici un nume, aceasta ar fi cu adevărat ciudat. Și totuși, astfel s-a întâmplat odată, cu mulți ani în urmă.

Când se născu acest copil, mama sa nu știa ce nume să-i dea. De ce, nu știu. Poate că nu se putea decide, dacă să-l numească Ion sau Petru, sau Ștefan sau David. Poate că a citit și a recitat lista cu nume de atâtea ori, până când s-a format o amestecătură în mintea ei și, disperată, a renunțat să mai aleagă. Și ce credeți că a făcut atunci ? Ei bine, s-a decis să-l numească pur și simplu "fiul tatei".

Ce nume curios, într-adevăr! Totuși după cum veți vedea mai târziu, era un nume plin de înțeles, deși mama nu știa, atunci, aceasta.

Trăind în timpurile biblice, această mamă desigur nu a întrebuițat cuvintele noastre românești "fiul tatei", ci cuvintele evreești Bar, care înseamnă "fiu", și Abba, care înseamnă "tată". Astfel, micul băiat primi numele de Baraba.

Este trist, dar trebuie să spunem că nu era un băiat bun. Făcea întotdeauna rele și nu m-aș mira dacă ar fi fost el capul tuturor răutăților printre toți băieții răi din localitatea unde locuia.

Dacă Baraba, în copilărie sau tinerețe, l-a văzut sau l-a auzit vreodată pe Ioan Botezătorul sau pe Isus din Nazaret, aceasta nu se știe, deși a trăit în timpurile acelea, dar poate că era și el în mulțimile care coborau spre Iordan ca să-i audă propovăduind. Este posibil să-l fi auzit pe Ioan spunând : "Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră", sau pe Isus, chemând oamenii cu vocea Sa blândă și bună : "Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și eu vă voi da odihnă".

Dar chiar dacă Baraba a auzit vreodată aceste cuvinte, el nu le-a dat ascultare. El nu lua în seamă religia, inima sa era aspră și crudă. Împreună cu un grup de tineri - răufăcători ca și el - începu o răscoală, ajungând până la crimă. Fu arestat de soldații romani și aruncat în închisoare.

Cât de amărâtă trebuie să fi fost mama lui, auzind ce s-a întâmplat

cu fiul ei, pe care-l numise cândva "fiul tatei" ! Și cât de nenorocit trebuie să se fi simțit Baraba, zăcând acolo în temniță și așteptându-și pedeapsa. Osândit la moarte prin răstignire, groaza la gândul acestei morți nici nu-l mai lăsa să doarmă.

Zilele treceau - zile lungi, foarte lungi și nopți și mai lungi. Legat în lanțuri, în celula sa, Baraba îi putea auzi pe dulgherii care lucrau în curtea închisorii, pregătindu-i crucea și el știa că ziua temută era aproape.

Apoi, într-o dimineață, foarte devreme, fu trezit de zgomotul unei mari mișcări în afara temniței. Prin fereastra celulei auzi voci și strigăte furioase.

Ele deveniră și mai puternice. Se părea că mii de oameni strigau răzbunare asupra cuiva. Cine putea fi? Cine a putut instiga întregul oraș în așa măsură și la o astfel de oră a dimineții?

Și acum, ce era aceasta?

"Baraba! Îl vrem pe Baraba!"

Numele lui! Da, ei strigau numele lui.

O, ce gând groaznic! Ei voiau să-l omoare, poate să-l rupă în bucăți, sau, poate să-l răstignească îndată!

Deodată, auzi un zăngănit de chei. Paznicul! Poate că vine ca să-l dea pe mâna mulțimei furioase.

Ușa celulei se deschise scârțâind. Soldații îi ordonară să se ridice și să-i urmeze. El ascultă tremurând.

În sus, pe scara umedă, mirosind a mușchi, de-a lungul coridoarelor, mergeau paznicii cu prizonierul lor. Oare unde-l duc?, se gândi Baraba. Deodată, intrând în palatul dregătorului, se găsi față în față cu însuși Pilat din Pont. Și acolo, în spatele lui, era norodul, această mulțime furioasă, strigând incontinuu : "Baraba! Dă-ni-l pe Baraba!"

Apoi, ochii lui se opriră asupra Altcuiva - o figură tristă și singuratecă, stând lângă Pilat.

"Sunt sigur că l-am mai văzut pe omul acesta!" se gândi el. "Desigur, da, Acesta este Isus din Nazaret! Este Marele Învățător pe care-L iubește toată lumea. Oare ce-o fi căutând aici? Desigur că nu a comis nici o crimă".

Apoi, Pilat se adresă poporului : "Pe cine voiți să vi-l slobozesc?" strigă el cu voce tare, "Pe Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?"

"Pe Baraba", urlă norodul din nou. "Pe Baraba!"

Pilat se întoarse către soldați. "Dați-i drumul !" spuse el. Atunci,

Pilat le-a slobozit pe Baraba.

Alergând în jos pe scări, și amestecându-se în mulțime, Baraba nu mai putea de bucurie. Era într-adevăr de necrezut. În loc să fie torturat și răstignit, așa cum se aștepta el, era liber. Liber ! Însuși Pilat îl eliberase !

Curând, Baraba observă că norodul începe să se miște din fața palatului dregătorului. Oamenii păreau că se îndreptă către poarta cetății, dincolo de care se ridica Golgota, locul de execuție. Se spunea că, în acea zi, urmau să moară trei osândiți - toți trei prin răstignire. Se hotărî să se alătore și el mulțimii.

Ajunse din urmă trista procesiune a condamnaților. Peste capetele oamenilor din fața lui putea să vadă crucile purtate pe spate de către prizonieri. Își făcu loc mai înainte.

Cine era Acela din față, împiedicându-se sub povara crucii? Da, desigur, era același om pe care-L văzuse în acea dimineață, în prezența lui Pilat. Era predicatorul din Galileea, bunul și blândul Isus, care mergea pe drumul spre locul răstignirii. Da, și purtând chiar acea cruce pe care ar fi trebuit s-o poarte el.

Ce s-a întâmplat după aceea cu Baraba, nu se știe. Atât cât povestește Biblia, știm că s-a pierdut în mulțime în acea zi îngrozitoare. Poate că, cine știe, chiar și inima lui atât de aspră a fost mișcată când și-a dat seama că Isus îi luase locul și ducea crucea aceea pentru el.

V-ați oprit vreodată să vă gândiți cât de minunat este că a fost un om cu numele de "Bar-abba" a cărui cruce a dus-o Isus? Fiind numai "fiul tatei", el reprezintă pe fiecare băiat și pe fiecare fată care a trăit vreodată, oricât de rău ar fi fost. Dacă numele său ar fi fost Ioan, sau Petru, sau Ștefan, sau David unii oameni ar fi putut să creadă că Isus a dus crucea numai pentru un anumit om. Și atunci, s-ar fi putut ca unele suflete sărmane, păcătoase, nevoiașе, să se simtă omise 'trecute cu vederea'. Așa însă, providența lui Dumnezeu făcu astfel ca acela al cărui loc l-a luat Isus, a cărui cruce a dus-o în ziua răstignirii, să fi fost tocmai Bar-abba, "fiul tatei", băiatul fără nume.

Din acel moment, fiecare putea să fie sigur că era cuprins și el în mușimea acelor care au fost mântuiți prin jertfa lui Isus. Astăzi, după două mii de ani, fiecare fiu și fiecare fiică a lui Adam, fiecare băiat și fiecare fată a oricărei națiuni de sub soare, poate să spună cu toată încrederea : "El a murit pentru mine !"